

Sygn. akt V CZ 62/11

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lipca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Marta Romańska

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa J. W.

przeciwko Z. K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 lipca 2011 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 10 lutego 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 10 lutego 2011 r. Sąd Okręgowy oddalił wniosek powoda J. W. o uzupełnienie wyroku tego Sądu z dnia 27 stycznia 2011 r. rozstrzygnięciem o kosztach procesu poprzez zasądzenie od pozwanego Z. K. na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego. Sąd Okręgowy wyjaśnił w uzasadnieniu, że powód złożył wniosek o zasądzenie kosztów procesu za drugą instancję w piśmie oznaczonym jako odpowiedź na apelację, ale złożonym po terminie z art. 372 k.p.c. Termin ten Sąd Okręgowy uznał za termin ustawowy, którego uchybienie pozbawia pismo skuteczności, co obejmuje także zawarty w nim wniosek o zasądzenie kosztów procesu.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód zarzucił błędną wykładnię art. 98 § 1 k.p.c. polegającą na przyjęciu, że wyłączną podstawą zasądzenia kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym jest wniosek złożony w odpowiedzi na apelację, podczas kiedy powinien być uznać za wystarczający wniosek o zasądzenie kosztów zastępstwa adwokackiego złożony w pozwie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stanowisko skarżącego, jakoby do zasądzenia kosztów w postępowaniu drugoinstancyjnym wystarczający był wniosek złożony w pozwie jest nieprawidłowe. Ponadto nie może być mowy o zarzucanym naruszeniu art. 98 § 1 k.p.c., ponieważ ten przepis określa ogólną zasadę ponoszenia kosztów procesu przez stronę przegrywającą sprawę i przyznawania zwrotu tych kosztów na wniosek. Zagadnienie terminu, w jakim wniosek powinien zostać złożony reguluje art. 109 k.p.c., który wyjaśnia, że roszczenie o zwrot kosztów wygasa, jeśli strona najpóźniej przed zamknięciem rozprawy bezpośrednio poprzedzającej wydanie orzeczenia nie złoży sądowi spisu kosztów albo nie zgłosi wniosku o przyznanie kosztów według norm przepisanych. Utrwalone jest przy tym stanowisko, że obowiązek zgłoszenia wniosku o zasądzenie kosztów procesu aktualizuje się odrębnie w każdej instancji, wobec czego złożenie odpowiedniego żądania w postępowaniu pierwszoinstancyjnym nie jest wystarczające, aby uzyskać na jego podstawie także zwrot kosztów postępowania apelacyjnego

(por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 grudnia 1972 r., II PO 36/72, Biul. SN 1973/2/26).

W rozpatrywanej sprawie powód w postępowaniu apelacyjnym nie złożył skutecznie wniosku o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego ponieważ nie wniósł w terminie odpowiedzi na apelację ani też później nie złożył wniosku o zasądzenie kosztów na rozprawie apelacyjnej (tak Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 22 kwietnia 2010 r., II CZ 2/10, nie publ. oraz z dnia 8 lipca 2010 r., II CZ 50/10, nie publ.). W konsekwencji brak było podstaw, aby Sąd Okręgowy orzekł o kosztach postępowania drugoinstancyjnego, wobec czego słusznie Sąd ten oddalił wniosek powoda o uzupełnienie wyroku rozstrzygnięciem przyznającym mu zwrot kosztów od przeciwnika. Zażalenie podlegało więc oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.